

SAMENVATTING

103950 Beroep tegen ontslag op grond van gewichtige omstandigheden PO

De werkgever heeft werkneemster in het schooljaar 2007/2008 in het rddf geplaatst en deze plaatsing is nadien verlengd tot 1 januari 2009, wegens beëindiging van de subsidie voor de ID-banen door de gemeente. Werkneemster voert primair aan dat zij geen ID-er meer is omdat zij sinds januari 2002 in een vast dienstverband als klassenassistent werkzaam is. De Commissie constateert dat in de hieraan ten grondslag liggende akte van benoeming niet is opgenomen dat werkneemster werkzaam zou zijn op basis van de ID-regeling. De akte is ondertekend door de algemeen directeur van het bevoegd gezag van de werkgever zodat onaannemelijk is dat sprake is geweest van een administratieve fout. Omdat werkneemster nadien geen akte van benoeming meer heeft ontvangen en zij ook de benodigde diploma's voor klassenassistent heeft behaald, oordeelt de Commissie dat zij werkzaam was op basis van de reguliere formatie. De Commissie oordeelt dat de werkgever de arbeidsovereenkomst met werkneemster in redelijkheid niet heeft kunnen opzeggen vanwege het beëindigen van de financiering van haar functie. Beroep gegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het College van Bestuur van de Stichting C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr. S. Prekpalaj

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlage van 21 oktober 2008, ingekomen op 22 oktober 2008 en aangevuld bij brief met bijlagen van 26 november 2008, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 15 september 2008 om de arbeidsovereenkomst met haar per 1 januari 2009 te beëindigen op grond van gewichtige omstandigheden (artikel 3.8 lid 7 CAO-PO 2006-2008).

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 12 december 2008.

De mondelinge behandeling vond plaats op 26 juni 2009.

A verscheen in persoon, vergezeld door een vriendin.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, daartoe gemachtigd bij schriftelijke volmacht d.d. 24 juni 2009.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De werkgever heeft eveneens een pleitnotitie overgelegd alsmede nadere stukken ingebracht.

Op verzoek van de Commissie heeft de werkgever bij brieven van 26 en 29 juni 2009 nadere stukken overgelegd. Van deze stukken is een afschrift aan A gezonden.

2. DE FEITEN

A is sinds 1 januari 1998 in dienst van de Stichting C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang. A is werkzaam als klassenassistent op de Islamitische basisschool Ibn Al-Ghazali te B en verzorgt tevens de godsdienstlessen op drie van vier scholen van C.

Op de arbeidsverhouding was tot 1 januari 2009 van toepassing de CAO-PO 2006-2008.

De functie van A is in het schooljaar 2004/2005 alsmede in het schooljaar 2007/2008 in het zogenoemde risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst. Bij brief van 14 juli 2008 heeft de werkgever A het voornemen medegedeeld om haar per 1 januari 2009 ontslag te verlenen op grond van artikel 3.8 lid 7 CAO-PO. Tevens heeft de werkgever in voornoemde brief de rddf-plaatsing verlengd van 1 augustus 2008 tot en met 31 december 2008.

Vervolgens heeft de werkgever A bij beslissing van 15 september 2008 medegedeeld de arbeidsovereenkomst met haar per 1 januari 2009 te beëindigen op grond van gewichtige omstandigheden (artikel 3.8 lid 7 CAO-PO 2006-2008).

Tegen deze beslissing is het onderhavige beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat zij geen ID-er meer is omdat zij sinds 4 januari 2002 in een vast dienstverband als klassenassistent werkzaam is. De daartoe benodigde opleidingen heeft zij met succes afgerond. Zij begreep daarom ook niet waarom zij in het rddf geplaatst werd. Het is haar ook niet duidelijk wat een rddf-plaatsing inhoudt. Toen zij de interim directeur om uitleg vroeg over de rddf-plaatsing, heeft zij van hem begrepen dat zij inderdaad geen ID-er was maar een reguliere baan had. Vandaar dat zij niet op deze brieven heeft gereageerd. De werkgever heeft voorts nagelaten inzichtelijk te maken dat zij bestuursbreed bovenformatief is. Een verwijzing naar een vermindering van subsidiegelden is hiervoor geen voldoende motivering. De werkgever heeft haar wel een aantal vacatures toegezonden maar deze waren niet passend omdat zij voor deze werkzaamheden een groot rijbewijs diende te hebben, hetgeen zij niet heeft. Er was wel een vacature voor klassenassistent maar daar is iemand anders voor aangenomen. Na 1 januari 2009 heeft A tijdelijk voor 20 uur per week op een kinderdagverblijf gewerkt. Zij heeft recent een WW-uitkering aangevraagd omdat zij geen inkomsten meer heeft.

De werkgever voert daartegen aan dat A wel degelijk werkzaam is in een ID-baan en dat dit haar ook duidelijk was dan wel behoorde te zijn. De akte van benoeming uit 2002 is een administratieve fout. In het schooljaar 2007-2008 is A in het rddf geplaatst en deze plaatsing is bij brief van 14 juli 2008 verlengd tot 1 januari 2009, dit omdat de subsidie voor de ID-banen door de gemeente B werd beëindigd. De medezeggenschapsraad heeft met het bestuursformatieplan ingestemd en A heeft geen beroep tegen de rddf-plaatsing ingesteld. A is voorts altijd aangemerkt en aangesproken als ID-er. De werkgever heeft geen eigen middelen om A in dienst te houden, mede vanwege een teruglopend leerlingenaantal. De werkgever heeft daarnaast ruimschoots voldoende inspanningen verricht om werkloosheid van A te voorkomen. A is aangemeld voor het loopbaantraject "Van ID naar baan" en de werkgever heeft haar op meerdere vacatures gewezen. In de vacature klassenassistent is door de sollicitatiecommissie van de desbetreffende school een andere, meer geschikte en ervaren ID-er benoemd. Op grond van een eerdere uitspraak van de Commissie staat het de werkgever vrij om te kiezen op basis van competenties. Ten slotte stelt de werkgever dat A inmiddels een uitkering ontvangt ter hoogte van haar volledige salaris.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 60 WPO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De ontslagbeslissing

A heeft zich primair op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een zogenoemde ID-baan. De Commissie overweegt dienaangaande dat haar op grond van de overgelegde stukken is gebleken dat A blijkens de akte van benoeming d.d. 29 april 1998 per 1 januari 1998 is benoemd op de basisschool E in een dienstverband op basis van de Regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen. Uit de daarop volgende akte van benoeming d.d. 7 oktober 1999 volgt dat zij sedert 1 augustus 1998 werkzaam is in een zogenoemde Melkertbaan. Haar functie werd daarin niet afzonderlijk genoemd. Op grond van de akte van benoeming van 21 juni 2002 is A met ingang van 4 januari 2002 benoemd in een dienstverband voor onbepaalde tijd als klassenassistent op de E basisschool. De Commissie constateert dat in de akte niet opgenomen is dat A werkzaam zou zijn op basis van de ID-regeling. De akte is voorts ondertekend door de heer F, algemeen directeur van C, hetgeen de stelling van de werkgever, dat sprake zou zijn van een administratieve fout, onaannemelijk maakt. Nu A nadien geen akte van benoeming meer heeft ontvangen en de Commissie uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat zij daadwerkelijk de werkzaamheden van klassenassistent verrichtte en daarvoor ook de benodigde diploma's heeft behaald, is de Commissie van oordeel dat A werkzaam was op basis van de reguliere formatie. Dat de werkgever mogelijk subsidiegelden heeft ontvangen voor het in dienst hebben van A, verandert niets in de rechtsverhouding tussen A en de werkgever, zoals die is neergelegd in de akte van benoeming.

De door de werkgever overgelegde brieven van de gemeente B met betrekking tot de (voorgenomen) beëindiging van de subsidie zijn niet aan A gericht doch uitsluitend aan de werkgever. Het bestuursformatieplan 2008/2009 stelt dat er 4,9 fte ID-ers werkzaam zijn op de E basisschool doch vermeldt niet de namen van de desbetreffende ID-ers en geeft voorts niet aan dat deze functies gedurende het schooljaar 2008/2009 in het rddf zijn geplaatst. Er is slechts vermeld dat de ID-banen op termijn niet gecontinueerd zullen worden. Bovendien dateert het bestuursformatieplan van 17 april 2008 terwijl de werkgever reeds bij schrijven van de gemeente B d.d. 2 april 2008 was geïnformeerd dat de subsidie voor de ID-banen per 1 januari 2009 zou worden beëindigd en niet per 1 augustus 2008. Het bevreemdt de Commissie dan ook dat deze informatie niet in het bestuursformatieplan is opgenomen.

Hoewel niet meer van belang voor de beoordeling van de onderhavige ontslagbeslissing wenst de Commissie ten slotte niet ongezegd te laten dat zij de inspanningen van de werkgever om het ontslag te voorkomen, mager vindt. In het laatste jaar is aan A slechts één passende vacature aangeboden, te weten die van klassenassistent. Van andere inspanningen gedurende de rddf-plaatsing is de Commissie niet gebleken.

Op grond van het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de werkgever de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd met A in redelijkheid niet heeft kunnen opzeggen vanwege het beëindigen van de financiering van haar functie. Dientengevolge oordeelt de Commissie het beroep gegrond.

5. OORDEEL

Onderwijsgeschillen

**Commissie van beroep
Islamitische scholen**

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 9 juli 2009 door mr. M.S.F. Ilaibaks-Gulzar, voorzitter, C.G. van de Griendt en mr. J.M. de Koning, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. M.S.F. Ilaibaks-Gulzar
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris